

Sygn. akt VU 1833/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku R. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania R. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 12 lutego 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1833/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 lutego 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy R. M. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że do dnia 01 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, bowiem wykazał 14 lat i 6 miesięcy takich okresów.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca R. M. wskazał, że w (...) Zakładach (...) w G. pracował w szkodliwych warunkach przy konserwacji i eksploatacji urządzeń chłodniczych ze szkodliwym nawet w niewielkich ilościach amoniakiem pod ciśnieniem 12 atmosfer, gdzie występowały niskie temperatury -25° C po stronie sprężarki.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że wnioskodawca osiągnął wiek 60 lat, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego oraz na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych udowodnił ponad 26 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Nie uznał natomiast za okres pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w czasie od 16 listopada 1967 r. do 24 listopada 1973 r. gdyż ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. M. urodził się (...), na dzień 01.01.1999 r. wykazał ponad 26 lat okresów składkowych i nieskładkowych, nie przystąpił do OFE oraz udowodnił 14 lat i 6 miesięcy okresów składkowych i nieskładkowych.

dowód: akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy.

R. M. w okresie od 16 listopada 1967 r. do 24 listopada 1973 r. był zatrudniony w (...) Zakładach (...) w G. na stanowisku obsługi chłodni. Wykonywał prace maszynisty przy obsłudze sprężarki chłodniczej. Był odpowiedzialny za obsługę i konserwację takiej sprężarki. Czynności związane z obsługą sprężarki wykonywał w pomieszczeniu maszynowni. Wnioskodawca nie pracował w chłodni. W czasie wykonywania konserwacji sprężarki wnioskodawca był wyposażony w środki ochrony indywidualnej, maskę ochronną.

dowód: zeznania świadków: B. M., e-protokół 00:06:00-00:10:00,

R. O., e-protokół 00:12:00-00:14:00

C. T., e-protokół 00:16:00-00:17:00.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy R. M. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Przewidziane w § 22 powołanego rozporządzenia ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych, wnioskodawca może udowodniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

W sprawie bezsporny był fakt, iż na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w dacie wydania decyzji przez organ emerytalny miał skończone 60 lat oraz nie jest członkiem OFE.

Jedynie sporną kwestią wymagają ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiadał nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczony nie spełnił warunków wskazanych w treści przepisu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uznał wnioskodawcy za pracę w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w G. od 16 listopada 1967 r. do 24 listopada 1973 r.

Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał, że R. M. nie wykazał, iż w zakwestionowanym przez organ rentowy okresie wykonywał prace w warunkach szczególnych i tym samym nie udowodnił wymaganego przepisami prawa okresu 15 lat takiej pracy. W szczególności ubezpieczony nie wykazał faktu wykonywania prac w szczególnych warunkach, wymienionych w stanowiącym załącznik do wymienionego wyżej rozporządzenia wykazie A, w szczególności Dział XIV, poz. 25, tj. pracy polegającej na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prac budowlano – montażowych i budowlano – remontowych w oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Zebrany w sprawie materiał wskazuje co prawda na wykonywanie przez wnioskodawcę prac polegających na konserwacji agregatów i urządzeń, ale prace te nie są tymi, które zostały wymienione w Dziale XIV, poz. 25. Wnioskodawca pracował bowiem w browarze i z tego względu przy ocenie jego pracy należy uwzględnić prace wymienione w Dziale X. W rolnictwie i przemyśle rolno-spożywczym. W świetle zebranego w sprawie materiału jego praca nie polegała na wykonywaniu wymienionych w poz. 7 tego Działu prac w chłodniach składkowych i przyzakładowych o temperaturze wewnętrznej poniżej 0 ° C. Także wykonujący prace w browarze pracownicy zatrudnieni w pomieszczeniach, gdzie leżakowało piwo i było przelewane nie wykonywali prac w szczególnych warunkach, wymienionych w dziale X omawianego wykazu A. Ta okoliczność sprawia, że jakkolwiek ubezpieczony wykonywał prace polegające na konserwacji urządzeń, to prac tych nie wykonywał w oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności i nie znajdując dostatecznie uzasadnionych podstaw, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., bezzasadne odwołanie oddalił.